

РЕШЕНИЕ

№ 353

гр. Русе, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Ст. С.ов

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. С.ов Гражданско дело № 20234520105932 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.45, ал.1 вр. с чл.49 и чл.52 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Предявен е иск от Р. П. П. против Община Русе за заплащане на сумата 15000.00 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от необезопасена утаителна шахта в гр.Русе, както и 3000,00 лева-неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането- 12.08.2023г. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника Община Русе, с който се оспорва основателността на предявените иски. В условията на евентуалност се развиват съображения за прекомерност на претендираните обезщетения. Направено е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Претендират се разноси по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и приложимия закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 12.08.23г. около 11:45 ч. в гр.Русе, ищецът управлявал собствения си л.а., като се

движел по ул.,„К.“ в близост до бл. „М.А.“ в посока към ул.,„Б.“. В автомобила марка „Мерцедес“, модел „Е320“ с **** КС се намирали пътниците В. И. – приятелка на ищеца и тяхното дете. При тези предпоставки, движейки се автомобила внезапно преминал през пропадане в асфалта, което приключва ло в остър бетонен ръб на водопроводна шахта. От пропадането амортизаторите на автомобила се свили, а пода на колата се ударил в бетонния ръб, който стърчал над асфалта. Ищецът се уплашил и рязко натиснал спирачки, при което автомобилът спрял на няколко няколко метра след пропадането. От удара на долната част на автомобила в стърчащия бетонен ръб на пътното платно се задействали въздушните възглавници и предпазните колани. Ищецът Р. П. слязох от колата и установил, че от нея тече двигателно масло. За случилото се незабавно уведомил органите на полицията. На място пристигнал полицейски екип на ОД-МВР Русе, при което бил съставен Протокол за ПТП №1843599 /12.08.2023г. След като служителите на ОД МВР Русе обслужили станалото ПТП се установило, че пострадалия автомобил не може да продължи на собствен ход, което наложило да се извика репатриращ автомобил, който да транспортира автомобила до сервиз.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че след станалото ПТП и преди завеждане на настоящото дело за щетите по автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е320“ с **** КС са направени два огледа, при което бил съставен частен опис - заключение.

Частният експерт П. Й. П. установил следните увреждания: еърбег волан за подмяна, еърбег десен за подмяна, колан предпазен преден ляв за подмяна, колан предпазен преден десен за подмяна, колан предпазен заден десен за подмяна, колан предпазен заден ляв за подмяна, електронен блок на еърбеци за подмяна, надглавник на предна лява облегалка за подмяна, надглавник на предна дясна облегалка за подмяна, облицовка арматурно табло за подмяна, кора под двг за подмяна, гредя преден мост за подмяна, картер маслен за подмяна, носач долен десен за подмяна, стойка дясна на стабилизаторана щанга за подмяна.

Видно от представената по делото оферта за ремонт издадена от „Евро Старс“ ООД Русе оторизиран дилър и сервиз на Мерцедес-Бенц, за възстановяването на автомобила са необходими общо 23102 лева. От приложени извадки от платформа за продажба на автомобил е видно, че

стойността на процесният автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е320“ произведен през 2005 г. е между 12 000-18 000 лева. Конкретната спецификация за модела е „4 матик“, която е със задвижване 4x4 и стойността на подобен автомобил е с около 1/3 повече, отколкото базовия модел.

Видно от представеното по делото СМУ № 8197/2023г. издадено от ОСМ Русе е отразено: "... днес 15.08.2023 г , от 12,50 часа, в Отделение Съдебна медицина при УМБАЛ „Канев“ АД - гр. Русе, по негово желание освидетелствах: Р. П. П. 32 г. ЕГН ***** жител на гр. Русе... Предварителни сведения: Освидетелстваният съобщава, че на 12.08.2023г. около 11,50 часа на улица в гр. Русе е бил участник в ПТП като водач на лек автомобил - при преминаване през неравност на пътното платно, автомобилът отскочил, ударил се в издадена отводнителна шахта, при което се; задействали въздушните възглавници. Съобщава, че получил увреждане на лявата ръка от пластмасов елемент при сработването на въздушните възглавници. Обективна находка: По дланната повърхност на лява предмишница, в далечната ѝ трета се установява разлато жълто-зелено кръвонасядане с размери около 11/6,5 см, по което има косо-вертикално линейно рхлузване с размер около 4,5 см, две охлузвания с кафеникави корички с размери около 0,2/0,4 см и 0,2/0,2 см и две успоредни дъговидни охлузвания с централни прекъсвания, с общи размери по около 0,3/7 см и 0,3/8 см. Данни от медицинска документация: В Лист за преглед на пациент в МСО №013687/12.08.2023 г. с час 18,20 - 18,35 издаден от УМБАЛ „Канев“ АД на името на прегледания е отразено: "...Основна диагноза: Контузия на други части на китката и дланта. Анамнеза: Пациентът съобщава, че днес при ПТП получил травма в областта на лява гривнена става. Обективно състояние: Спонтанна и палпаторна болка на лява гривнена става. Охлузни рани в областта на лява гривнена става. Изследвания: рентгенография. Терапия: Покой. Компрес с рИ.ол, аналгин 2x1табл..."

От показанията на св.В. П. И. се установява, че си спомня за произшествието. Пътувала със своя приятел и детето си, като преминавайки по ул. „К.“ с доста под допустимата скорост попадна ли в неравност, която изхвърлила автомобила към шахта с пропадане. Чул се силен трясък, гърмеж, отворили се еърбеците, замирисало на изгоряло, помислила си че колата ще гръмне и започнала да крещи на ищеца да извадят детето от автомобила. Свидетелката установява, че след удара всичко се било разхвърчало, болтове

по улицата, имало теч на масло, а ръката на приятеля ѝ била обляна в кръв и започнала да се подува. Установява, че поради гръмналия еърбек, емблемата на волана се била врязала в ръката му. Свидетелката установява, че посетили с ищеца спешния кабинет на болница Канев, където му било назначено домашно лечение. Установява, че ищецът имал болки в ръката, която започнала да се подува. Твърди, че към днешна дата той продължавал да се събужда облян в пот, преживявал ситуацията, когато шофира бил несигурен, бил предпазлив когато види неравност, припомнял си на подсъзнателно ниво случката.

От показанията на св.Д. Тодоров Ч. (полицейски служител) се установява, че на 10.01.2024г. били изпратени по сигнал за ПТП с един автомобил, самокатастрофирал, на ул.,„К.“ до бл.,„М.А.“. Установили на място, че автомобилът е преминал през несигнализирано препятствие на пътното платно - дупка, снишение, в пътното платно, в лентата, в която се е движил автомобила, като в последвалата висока част, след въпросното снишение имало канализационна шахта. Свидетелят описва, че автомобилът се е ударил с долната си част преминавайки през неравността. Имало теч на масло и разпилени части, които се били изкъртили от автомобила. Еърбеците били отворени. Свидетелят твърди, че осъществил визуален контакт с водача и го изпробвал за алкохол, при което пробата била отрицателна. Извършили документална проверка на водача и автомобила, при която всичко било изрядно. Свидетелят установил, че водачът имал нараняване на ръката вследствие отваряне на еърбеците.

От показанията на св.П. Й. П. се установява, че същия е експерт – вещо лице от 40 години към застрахователните компании - ЗК „Армеец“, ОЗК „Застраховане“ и „Алианц България“. Твърди, че изготвил опис за уврежданията на лек автомобил Мерцедес, като частен експерт. Установява, че направил оглед на автомобила в сервиз. Същият не бил в движение. Ударът е бил отдолу, като увредена била гредата на преден мост, носач долен десен, еърбеците след като се е ударил в гредата и поради чувствителността на датчика на еърбеците се отворили всичките и наглавниците на предните седалки. Свидетелят установява, че процесният автомобил бил марка мерцедес, с нормално окачване, а не спортно. Установява, че автомобилът се

е ударил в шахта, като пораженията отговаряли на такъв удар. По гредата на предния мост имало следи от цимент, от асфалт от самата шахта. Предната броня не била счупена. Въздушните възглавници две отпред - отляво и отдясно и наглавниците на предните седалки били отворени. Автомобилът бил с традиционно пружинно окачване, а не с въздушно окачване.

От заключението на назначената и приета от съда САТЕ се установява, че разходите за възстановяване на процесния автомобил Мерцедес при ПТП от 12.08.2023г. изчислени в пазарни цени са в размер на 15151,30 лева. Експертът твърди, че ако л.а. Мерцедес се е движел със скорост от 40 км/ч, в конкретната пътно-транспортна ситуация, при движение с такава скорост, ищецът не е имал техническа възможност да предотврати произшествието, чрез намаляване на скоростта или спиране. Според експерта, ако водачът е управлявал МПС със скорост от 18,4 км/ч или по-ниска (каквото ограничение на скоростта не е било установено за участъка на ПТП), то той би имал възможност да предотврати произшествието.

Експертът твърди, че в конкретната пътно-транспортна обстановка, водачът не е имал техническа възможност да предотврати произшествието, чрез намаляване на скоростта, спиране или заобикаляне.

Експертът е дефинирал заключение, че е налице причинно-следствена връзка между механизма на описаното в протокола за оглед на ПТП, снимките направени при огледа, съобщеното от свидетелите и настъпилите щети по процесният л.а. Мерцедес.

От заключението на назначената и приета от съда СМЕ се установява, че вследствие на претърпяното на 12.08.2023г. в гр.Русе ПТП ищецът Р. П. е получил охлузвания и кръвонасядане на лява предмишница. Експертът заключава, че при тези данни, установените увреждания следва да се преценяват по медико-биологичен признак, като „Болка и страдание“. Експертът твърди, че така установените увреждания са резултат на действието на твърди, тъпи и тъпоръбести предмети отговарят да бъдат получени при ПТП на 12.08.2023г. Според експерта д-р С., при такива увреждания възстановителния период е около две-три седмици. Твърди, че изразени болки е имало след травмата и при превръзките, които отзвучават в рамките на възстановителния период. В зависимост от индивидуалните особености, пострадалите съобщават за болки и след възстановителния

период, които обективно не могат да се определят.

От заключението на назначената и приета от съда СТЕ с вещо лице К. К. се установява, че в участъка между пешеходната пътека на ул. "К." и бл. "М.А." се намира чугунен капак на канализационна шахта. При проверка в подземния кадастър на гр. Русе се установява, че този капак покрива вертикална канализационна шахта, която е част от канализационната система на града и служи за отвеждане на отпадните и дъждовни води по смисъла на пар. 1 т. 83 от ЗВ (нова - ДВ, бр. 47 от 2009 г., в сила от 23.06.2009 г.) "канализационна мрежа" е елемент на канализационната система в урбанизираната територия, състоящ се от проводи и прилежащите им съоръжения за отвеждане на отпадъчните води от потребителите до канализационните колектори извън урбанизираните територии. Експертът установява, че асфалтовата настилка на ул. "К." е с неравности и следи от стари кърпежи, като мястото около чугунения капак е равно и без пропадания. Пропадане на настилката има на около 1,50м.-2,00м. от капака посока пешеходната пътека, където е границата между два кърпежа на улицата, като на това място нивото на улицата е с около 10 см. по-ниско, наклона в посока бл. „М.А.“ е плавен, а в посока пешеходната пътека е по-стръмен. Според експерта разликата в нивата на уличното платно се дължи на недобро уплътнение на основата преди полагане на асфалта при извършвания ремонт, която впоследствие се е доуплътнила под собствената си тежест и вертикалните динамични натоварвания от минаващите по улицата превозни средства. Експертът установява, че на процесния участък няма данни за увреждания от В и К авария.

При установената по този начин фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи

Отговорността по чл.49 от ЗЗД е особен вид безвиновна и обективна отговорност за чужди противоправни и виновни действия, като тази отговорност има гаранционно-обезпечителен характер. За да се ангажира отговорността на ответника по посочената разпоредба, следва да се установят общите предпоставки, при които за определено лице би възникнала деликтна отговорност, както и допълнителния факт на възлагане на работа на деликвента от ответника и причиняване на вредите при или по повод тази работа – виж Постановление № 7 от 29.XII.1958 г., Пленум на

ВС, Постановление № 17 от 18.XI.1963 г., Пленум на ВС, Постановление № 4 от 30.X.1975 г., Пленум на ВС и Постановление № 9 от 28.XII.1966 г., Пленум на ВС. В ППВС № 9/1966 г. е прието, че в някои случаи се касае до неспазване на правилата за извършване на възложената работа, а в други случаи до невземане на необходимите мерки за предотвратяване на увреждането; за възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждането, когато то се изразява в неизпълнение на задължения, които произтичат от закона, от техническите и други правила и от характера на възложената работа.

Непозволеното увреждане – чл. 45 от ЗЗД, се основава на нарушението на правната норма, изискваща от гражданите да не увреждат субективните права, имуществото и телесната цялост на другите физически или юридически лица. Непозволеното увреждане е сложен юридически факт, елементи на който са: 1/ деяние /действие или бездействие/, 2/ вредата, 3/ противоправността на деянието, 4/ вина и 5/ причинната връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. Вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал.2 от ЗЗД.

Когато се твърди, че вредите са причинени от бездействие, за да е противоправно бездействието, то на претендирания деликвент трябва да е предписано нормативно задължение за действие. В този смисъл, за да е противоправно бездействието на служители на Община Русе, то трябва да има правна норма, която да ги задължава да извършват дейност по ремонт и поддържане на процесния общински пътен участък.

Съгласно чл.3, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/ - пътищата са републикански и местни, като последните са общински и частни. Общинските пътища са публична общинска собственост – чл. 8, ал. 3 от ЗП, като тяхното изграждане, ремонт и поддържане се осъществява от общините съгласно законовата разпоредба на чл.31 от ЗП. Съответната община, като юридическо лице, осъществява дейностите по чл.31 от ЗП, чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. Поддържането на пътищата включва полагането на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация на пътя и осъществяване на мерките за защита на неговите съоръжения и принадлежности, а текущият ремонт включва работите по отстраняване на локални повреди по настилката и пътните

принадлежности, причинени от нормалната експлоатация на пътя – чл.47 от Правилника за приложение на Закона за пътищата /ППЗП/.

Общинските пътища, в т.ч. всички пречиствателни съоръжения, каквото е утаителната (канализационна) шахта, разположена на уличното платно, съставляват публична общинска собственост - чл. 8, ал.3 вр. с чл. 5, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата. Следователно на Общината е вменено задължението да ремонтира и поддържа общинските пътища, вкл. и тази част от повърхността им, върху която са разположени тези канализационни и/или отводнителни шахти, в състояние, отговарящо на изискванията на движението, което означава незабавно сигнализиране и отстраняване във възможно най-кратък срок на всяка настъпила неизправност на пътната настилка /каквато безспорно са неравности и денивелации до канализационните шахти, както и надигнатите (стърчащи) шахти, препятствия и др. /, които създават опасност за участниците в движението, в т.ч. пешеходците – чл.13, ал.1 и 2 и чл.167, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В частност именно противоправното бездействие на служители на Община Русе по ремонта и поддържането на процесния пътен участък е довело до неизпълнение на задължението по чл.31 от ЗП, поради което са налице предпоставките по чл.49, ал.1 от ЗЗД за ангажиране на отговорността на ответника за причинените на ищеца имуществени и неимуществени вреди.

ЗП предвижда общо и абстрактно задължение на ответника да поддържа общинските пътища, без значение под въздействието на какви фактори е настъпила частичната им негодност за осигуряване на безопасно движение по тях.

Неоснователно е възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат. Приложението на правилото по чл.51, ал.2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. В конкретния случай не са налице данни ищецът е управлявал автомобила със скорост по-голяма от разрешената за този пътен участък. Нещо повече, от заключението на вещото лице по изготвената и приета САТЕ се установява по категоричен начин, че подобни щети по МПС биха възникнали дори и при движение от 30-40 км/ч.

Неправилото на ответника прави изводи за скоростта на движение на пострадалото МПС от факта, че всички еърбеци са се отворили вследствие на удара със стърщащата шахта. Това е така, тъй като ситуацията в която се отваря един еърбег зависи от модела на автомобила, алгоритъма/последователността от сибития зададен от инженерите-проектанти, спецификите на удара, както и от оценката и реакцията на компютърната система на съответния модел автомобил. В този смисъл на съдебния състав са известни данни публикувани в интернет при които са посочени случаи на активиране на еърбег на автомобил дори движил се с 5-10 км/ч., както и при силен ритник с крак в областта на предната броня (сензора за сблъсък) на неподвижен автомобил с работещ двигател. Изложеното дава основание на съда да формулира извод, че в конкретния случай поведението на ответника не е обусловило настъпването на увреждането.

По отношение размера на вредите, съдът кредитира изцяло заключението на съдебно-автотехническата експертиза - САТЕ, приета по реда на чл.207 от ГПК. Релевантна по делото е действителната пазарна стойност на вредите към датата на увреждането и това е сумата, която е необходима за възстановяване на имуществото в състоянието, в което е било преди увредата.

Изложеното дава основание на съда да формулира извод, че предявеният иск за обезщетение за нанесени имуществени вреди е основателен и доказан по размер, поради което следва да бъде уважен изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл.84, ал.3 от ЗЗД, при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана. Задължението за компенсаторни лихви възниква от момента на увреждащото действие, в случая от 12.08.2023г.

Установено е по безспорен начин, че настъпило нараняване на ищеца на 12.08.2023г. при ПТП в гр.Русе по ул.,,К." в близост до бл. ,,М.А." в посока към ул.,,Б." е възникнало единствено поради лошото състояние на пътната настилка.

Установено е по безспорен начин, че този участък от пътната мрежа на гр.Русе, се явява публична общинска собственост и единствено Община Русе е субекта, който отговаря за поддържането на настилка в добро състояние и носи отговорност за причинените неимуществени вреди на ищеца,

изразяващи се в охлузвания и кръвонасядане на лява предмишница, като при тези данни, установените увреждания следва да се преценяват по медико-биологичен признак, като „Болка и страдание“. Според СМЕ така установените увреждания са резултат на действието на твърди, тъпи и тъпоръбести предмети отговарят да бъдат получени при ПТП на 12.08.2023г. Според експерта д-р С., при такива увреждания възстановителния период е около две-три седмици. Установени са доказателства, че ищецът е изпитвал болки и след получаване на травмата и при превръзките, които са отзвучали в рамките на възстановителния период от две-три седмици.

Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди следва да се определи от съда по справедливост, като преценката за това трябва да се основе на всички обстоятелства, имащи значение за размера на вредите – характера и степента на засягане на физическата цялост на пострадалия, последващото допълнително влошаване на здравословното му състояние, броя на травматичните увреждания, силата, интензитета, продължителността на търпените болки и страдания.

Понятието "справедливост" по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението /т. 2 от Постановление № 4 от 23.12.1968 год. на Пленума на ВС/. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, какви физически болки и други неудобства и притеснения е претърпял увреденият, включително допълнителното влошаване състоянието на здравето, козметични и друг външни дефекти, силата, интензитета и продължителността на болковия синдром, отшумял ли е той, продължителност на лечението и извършените медицински манипулации, възможност на увреденото лице да продължи трудовата си кариера и да се социализира.

Във всички случаи като база за определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди служат стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането и общоприетата оценка и възприетото в обществото разбиране

за обезвреда на неимуществените вреди, като не се допуска размерът на обезщетението да бъде и източник на обогатяване на пострадалия.

В разглеждания случай съобразявайки от една страна – вида, тежестта и броя на уврежданията, възрастта на пострадалия, който към момента на увреждането е бил на около 32 години, обстоятелствата, при които е настъпило увреждането – внезапно, интензивността на търпените болки и страдания от ищеца, както и тяхната продължителност, в т.ч. продължителността на възстановителния период от 2-3 седмици, а от друга страна – липсата на трайни последици за здравето, личното, професионалното и общественото благополучие на ищеца, възстановеното му състояние, съществуващите в страната обществено-икономически условия към момента на настъпване на вредите, стандарт на живот, средно статистически размер на доходите през 2023г., както и създаденият от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи, без той да има самостоятелно значение /субективната преценка за справедливо определени суми за подобни, причинени в близък период вреди от деликт, следва да има за коректив формираната обща оценка за пропорционалност, за която справедливостта е елемент от правната реалност/, районният съд намира, че определянето на 3 000,00 лева би било справедливо по размер обезщетение за търпените от Р. П. П. неимуществени вреди /виж Решение № 69 от 18.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4686/2013 г., IV г. о., ГК, Решение № 32 от 19.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3335/2015 г., III г. о., ГК, Решение № 108 от 15.08.2016 г. по т. д. № 1074/2015 г., III т. о., ТК, Определение № 673 от 26.11.2019 г. на ВКС по т. д. № 691/2019 г., II т. о., ТК, Определение № 462 от 23.05.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1133/2019 г., IV г. о., ГК, които съдебни актове са само сравнителен ориентир, а не коректив, каквито са фактите и обстоятелствата по настоящото дело/. Определянето на по-малък размер на обезщетението от посочения не би съответствал на изискванията на справедливостта.

Изложеното дава основание на съда да формулира извод, че предявеният иск за сумата от 3000,00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания на ищеца се явява доказан по основание и размер и следва да бъде уважен в пълен размер.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на настоящия спор и на основание чл.78, ал.1 от ГПК

ответникът Община Русе следва да бъде осъден да заплати на ищеца Р. П. разноските в първоинстанционното производство за държавна такса в размер на 720,00 лева, за възнаграждение за вещи лица по САТЕ и СМЕ в общ размер на 550,00 лева и възнаграждение за един адвокат в размер на 2020,00 лева или общо 3290,00 лева разноски.

Мотивиран от горното, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Русе с ЕИК: 000530632, с адрес гр.Русе, пл."Свобода" № 6, представлявана от кмета Пенчо Милков да заплати на Р. П. П. с ЕГН:***** сумата от **15000.00 лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на л.а. „Мерцедес“, модел „Е320“ с рег.***** вследствие на ПТП от 12.08.23г. в гр.Русе, по ул.„К.“ в близост до бл.„М.А.“ в посока към ул.„Б.“, както и сумата от **3000,00 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - „Болки и страдания“, причинени на Р. П. П. с ЕГН:***** вследствие на ПТП на 12.08.23г. в гр.Русе, по ул.„К.“ в близост до бл. „М.А.“ в посока към ул.„Б.“, ведно със законната лихва от датата на деликта - 12.08.2023г. до окончателното изплащане на сумите, както и сумата от **3290,00 лева** разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____